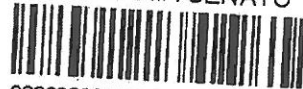

, dnia 04.05.2022r.

KANCELARIA SENATU

03980200618189

RPW/11299/2022 P zak

2022-05-12 rej

Do:

prof. Tomasz Guodki

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 6/8

00-302 Warszawa

PEŁYCJA

Na mocy przysługującego mi prawa do składania petycji do organów władzy publicznej, określonego w art. 63 Konstytucji RP oraz Ustawie z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz. U. poz. 870), składam na ręce Pana Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej petycję, w interesie społecznym oraz własnym, o podjęcie stosownych działań legislacyjnych zmierzających do zmiany brzmienia przepisów art. 121 § 9 i 124 § 1 Ustawy z dnia 6 czerwca 1974r. - Kodeks karny wykonalny (Dz. U. z 2018r., poz. 652, ze zm.), poprzez podniesienie dni ulogu wyroczulowego, dla skazanych pracujących w pełnym wymiarze czasu pracy, do 20 dni - jeżeli skazany pracuje krócej niż 10 lat - i do 26 dni - jeżeli skazany pracuje co najmniej 10 lat, a więc do ilości dni ulogu określonego w art. 154 § 1 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. (Dz. U. Nr 24, poz. 141, ze zm.) Kodeksu pracy, i tym samym dostosowanie przepisu art. 124 § 1 kodeksu karnego wykonalnego, do art. 7 Dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urn. UE. L. Nr 299, str. 9).

UZASADNIENIE

Ustawę z dnia 6 czerwca 1974 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. z 2018 r., poz. 632, ze zm.) wprowadzono przepis art. 124 § 1, który stanowi, iż skierowanemu zatrudnionemu odpłatnie lub nieodpłatnie na podstawie skierowania do pracy lub umowy o pracę należycie przysługuje po volu niepełnionej pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, zwolnienie od pracy przez okres 14 dni wolowych, czyli ulop wypoczynkowy.

Natomiast w Ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 141 ze zm.), art. 154 § 1 ust. 1 i 2 stanowi, iż wymiar ulopu wypoczynkowego wynosi 20 dni - jeżeli pracownik jest zatrudniony krócej niż 10 lat - oraz 26 dni - jeżeli pracownik zatrudniony jest co najmniej 10 lat.

Jednakże, w przepisie art. 121 § 9 kodeksu karnego wykonawczego, ustawodawca określił, iż w stosunku do skierowanego zatrudnionego na podstawie skierowania do pracy, nie stosuje się przepisów prawa pracy, z wyjątkiem przepisów dotyczących czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Na pierwszy rzut oka widać zatem, iż przez formę prawną zatrudnienia (skierowanie do pracy), a także przez status społeczny, skierany zatrudniony w powyższym zakresie pracy czy to na terenie zakładu pracy, jest dyskryminowany w zakresie ilości dni ulopu wypoczynkowego, względem innych pracowników, który nie odbywa kary pozbawienia wolności.

Ustawodawca powinien zwrócić uwagę fakt, iż osoba skierowana pracująca w pełnym wymiarze czasu pracy (8 godzin dziennie) przez 5 dni w tygodniu, potrzebuje takiego samego wypoczynku i jest tak samo zmęczona po volu wykonywania niepełnionej pracy, jak inni pracownicy, który nie odbywa kary pozbawienia wolności, co powinno być oczywiste.

Status społeczny skierowanego, w żadnym stopniu i z jakiegokolwiek powodu nie może być przesłanką do dyskryminowania go względem innych grup społecznych

gdzi nie tylko jest to niezgodne z art. 30, 40 i 41 ust. 4 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, ale również z art. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 12 do Protokołu Nr 12 tejże Konwencji, art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i innymi ratyfikowanymi przez Polskę umowami i traktatami międzynarodowymi, które zgodnie z art. 91 ust. 1 Konstytucji RP, stanowią część porządku prawnego Polski, a które stanowią, że nikt nie może być dyskryminowany z jakiegokolwiek powodu, w tym z powodu statusu wiejskiego.

Dlatego uważam, iż ustawodawca powinien zmodyfikować przepis art. 124 § 1 i 2 kodeksu karnego wykonawczego zgodnie z Dyrektywą 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urn. UE. L. Nr 233, str. 9), które w art. 7 dotyczący wdrożenia nowych standardów, tj.:

1) Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pracownik był uprawniony do corocznego piętnego wdrożenia w formie co najmniej czterech tygodni, zgodnie z warunkami uprawniającymi i przysługującymi mu taki wdrożenie, przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym i/lub w praktyce krajowej.

2) Minimalny okres corocznego piętnego wdrożenia nie może być zastąpiony wypłatą ekwiwalentu pieniężnego, z wyjątkiem przypadku gdy stosunki pracy uległy rozwiązaniu.

i tym samym zmieść wszelakich form dyskryminacji starych względem innych grup społecznych, w zakresie ilości dni wdrożenia wypracowanego.

Tym samym, mając na względzie obecne dyskryminujące starych w zakresie ilości przysługujących dni wdrożenia wypracowanego w stali wdm pracy (14 dni), w stosunku do innych dobiegających, który nie odbywa się przy parobaczeniu wolności (przynajmniej 20 dni) ustawodawca winien także zmodyfikować obecne treści art. 124 § 3 kodeksu karnego wykonawczego, w taki sposób, że:

" W stosunku do starych zatrudnionych na podstawie skierowania do pracy nie stosuje się przepisów prawa pracy, z wyjątkiem przepisów dotyczących czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ilości dni wolnych wypoczynkowych.

Umiejscowienie należy do pełni zasiedzieć, wnosząc o jej wypracowanie i poinformowanie mnie pisemnie o jej wypracowaniu.

Z wyrazami szacunku